

Kristův program – náš program!

Základ kázání: Izajáš 61:1-3

¹ *Duch Panovníka Hospodina je nade mnou. Hospodin mě pomazal k tomu, abych nesl radostnou zvěst pokorným, poslal mě obvázat rány zkroušených srdcem, vyhlásit zajatcům svobodu a vězňům propuštění, ² vyhlásit léto Hospodinovy přízně, den pomsty našeho Boha, potěšit všechny truchlíci, ³ pozvednout truchlíci na Sijónu, dát jim místo popela na hlavu čelenku, olej veselí místo truchlení, závoj chvály místo ducha beznaděje. Nazvou je "Stromy spravedlnosti" a "Sadba Hospodinova" k jeho oslavě.*

Milí bratři, milé sestry,

za malou chvíli budeme volit na další šestileté období nové staršovstvo. Tedy nové správce a dozorce našeho sboru, jak nám minulý týden apoštol Pavel připomínal. Pevně věřím tomu, že nikdo z vás k této volbě nepřistupuje laxně. Určitě jsme si všichni ujasnili, že potřebujeme zvolit dobré vedení sboru. A že se potřebujeme za dobré vedení sboru také vytrvale modlit.

Dánský luterský biskup, Petr Palladius, napsal v roce 1543 pro potřeby sborů Vizitační knihu. Přečtu vám z ní ukázkou, která se týká staršovstva a péče o kostel.

*„Kurátoři necht' pravidelně prohlédnou střešní klenbu a zjistí, nezatéká-li do kostela, nebyly-li strženy olověné pláty, nerozbily-li se tašky a nevznikají-li škody z proděravělých okapů. Kdyby se totiž dobrý lid modlil v dešti a vlhku, přišel by o zdraví těla, kde hledal zdraví duše. Zvlhnou-li zdi uvnitř kostela plísní, je už příliš pozdě a kurátor z toho má velkou ostudu. **Prvním úkolem kurátora je dbát o dokonalý stav střechy kostela.** Každý z vás chce žít ve svém domě, jíst a spát pod spolehlivou střechou a ne pod okapem. Pochopte tedy, že také tento dům, který patří našemu Pánu Ježíši Kristu, musí mít vždycky dobrou střechu.“*

Souhlasím s tímto vynikajícím reformačním bohoslovcem, že staršovstvo má pečovat o sborové budovy. Ale nesouhlasím s tím, že údržba kostela je prvním a tedy nejdůležitějším úkolem staršovstva. Tím prvním a nejdůležitějším úkolem staršovstva je nejen duchovní péče o sbor, ale také duchovní starost o lidi kolem našeho sboru.

Nikde jsem v Písmu nečetl ani řádku o tom, že se starší sboru mají starat o církevní budovy. Ale na mnoha místech jsem četl, že se mají starat o církve. Tedy o lidi. A stále znovu se ukazuje, že péče o budovy sboru je jednodušší než péče o lidi.

Proto jsem dnes vybral povzbuzující pasáž z proroka Izajáše, kterou jsme v týdnu četli v rámci sborového čtení Písma.

Je to krásný a známý oddíl. Izajáš ohlašuje příchod toho, který – pověřen Hospodinem a pomazán Duchem svatým – bude mluvit a jednat v Božím jménu. Izajáš tvrdil, že takový Boží vyslanec přijde. A až přijde, budou se dít věci. Všechno se dá do pohybu. Všechno se zlepší.

O několik století později se Pán Ježíš v nazaretské synagóze přihlásil a řekl: *To jsem já. Ten, o kom Izajáš mluví, jsem já sám.* Na začátku své veřejné činnosti totiž přišel do svého domácího sboru, kde ho všichni znali, přečetl tuto proročskou pasáž...

- ²⁰ *Pak zavřel knihu, dal ji sluhovi a posadil se; a oči všech v synagóze byly na něj upřeny. ²¹ Promluvil k nim: "Dnes se splnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli." (L 4:17-21)*

A skutečně. Vždyť Ježíš byl před nějakým časem pokřtěn v řece Jordánu a evangelista Lukáš vypráví, že...

- ²¹ *...se otevřelo nebe ²² a Duch svatý sestoupil na něj v tělesné podobě jako holubice a z nebe se ozval hlas: "Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil." (L 3:21-22)*

Ježíš je tím, kterého Bůh pomazal Duchem svatým. Ježíš je *Mesiáš*. Česky: *Pomazaný*. A teď to podstatné. K čemu byl pomazaný? Proč ho Bůh pomazal? Co mu dal za úkoly? Co bude jakožto ten Pomazaný dělat? Ježíš byl pomazaný Duchem svatým k nějakému úkolu. Aby mluvil a jednal ve jménu Hospodinově. Ale co má říkat? A jak má jednat?

Především má podle proroka Izajáše přinést radostnou zvěst všem pokorným. Má přinést evangelium všem, kteří jsou utlačení, zahnaní do kouta. Všem, které druzí lidé týrají, všem, kteří jsou stísnění a ztrápení. Protože pokora, o které mluví Izajáš, to není ctnost. To je nutnost!

Pokora zde znamená pokoření. Porobu. Útlak. Útisk. K těmto utištěným má Ježíš namířeno. A jim vyřizuje evangelium o Boží pomoci, o Boží blízkosti, o Boží záchraně.

Proto Ježíš vystoupí a hlásá:

- *Blaze vám, chudí (nebo: pokoření, utlačení), neboť vaše je království Boží. (L 6:20)*

A bohaté lidi vybízí k tomu, aby pečovali o ty, kteří jsou závislí na jejich štědrosti.

- *¹² Dáváš-li oběd nebo večeři, nezvi své přátele ani své bratry ani příbuzné ani bohaté sousedy, poněvadž oni by tě také pozvali a tak by se ti dostalo odplaty. ¹³ Ale dáváš-li hostinu, pozvi chudé, zmrzačené, chromé a slepé. ¹⁴ Blaze tobě, neboť nemají, čím ti odplatit; ale bude ti odplaceno při vzkříšení spravedlivých. (L 14:12-14)*

A když chce opravdu tnout do živého, pak vypráví Podobenství o chudém a nemocném Lazarovi. Ten zemřel u vrat boháče, který pro něj nehnul ani prstem. Jenže tím to podobenství jen začalo...

A poté, co bohatý celník Zacheus slezl ze stromu a dal se do hovoru s Ježíšem, nakonec – se srdcem proměněným – slíbil:

- *"Polovinu svého jmění, Pane, dávám chudým, a jestliže jsem někoho ošdil, nahradím mu to čtyřnásobně."*

A až poté uslyšel od Krista ta potěšující slova:

- *"Dnes přišlo spasení do tohoto domu; vždyť je to také syn Abrahamův. (L 19:8-9)*

A my věříme, že Pán Ježíš nezůstal jen u hlásání radostné zprávy všem, kteří ji bytostně potřebují slyšet. On se tím evangeliem pro všechny chudé, pokořené, utlačené a ponížené stal. On se stal tou radostnou zprávou pro všechny trpící. On ji dokončil. Přivedl k dokonalosti. Zemřel na golgotském kříži, kam vynesl všechnu bídu tohoto světa, všechn hřích, všechn nárek a pláč, všechny bolesti. Jak radostně zpívá apoštol Pavel:

- *v podobě člověka ⁸ se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. (Fp 2:7-8)*

Anebo:

- *⁹ Znáte přece štědrost našeho Pána Ježíše Krista: byl bohatý, ale pro vás se stal chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli. (2K 8:9)*

A do třetice:

- *On slabosti naše na sebe vzal a nemoci nesl. (Mt 8:17)*

Bratři a sestry, to byl Ježíšův program: Hlásat radostnou zprávu o Boží přicházející záchraně, o Božím potěšení, o Boží hojivé blízkosti. A tuto radostnou zprávu potvrdil na svém kříži.

A to platí i pro všechny ostatní body mesiášského programu, o kterém Izajáš mluví. Ježíš obvazoval rány zkroutěných srdcem. Ježíš vyhlašoval svobodu zajatcům a propuštění vězňům. Ježíš těšil truchlící. A těm, kteří potřebovali napravit své životy, hrozil Božím soudem. A také tyto body mesiášského programu potvrdil na kříži. Od té chvíle mnozí – a my mezi ně patříme! – mnozí prožívají Boží osvobození, Boží útěchu, Boží uzdravení, Boží blízkost, Boží pokoj a naději. Každý možná trochu jinak... Což je nakonec velmi dobře! Protože na tom se ukazuje rozmanitá a pestrobarevná péče Krista o tento svět.

Jen se hluboce zamysleme: Kdy, kde a jak jsme něco z toho sami prožili? Neopakujme bezmyšlenkovitě náboženské mantry o tom, že Ježíš je náš Spasitel a zachránil nás z hříchu a smrti. Hluboce se zamysleme nad tím, co všechno pro nás Kristus už učinil a za co všechno jsme právě jemu v životě vděční. Z čeho nás uzdravil. Kdy nás potěšil. Kdy nám dal svou sílu k tomu, abychom prošli peklem. Kde nám byl nablízku. Jak nám pomohl. Z čeho nás osvobodil. A před čím nás ochránil.

Ale to není všechno... Bratři a sestry, to je i náš program! My jsme mesiášská komunita vedená Mesiášem, Pánem Ježíšem Kristem. My jsme společenství, které je díky Kristu pomazáno Duchem svatým. A jako společenství Kristovo máme stejné úkoly v tomto světě. Nás si Kristus používá k tomu, aby svět kolem nás prožil Boží uzdravující dotek. Nás si Kristus používá k tomu, aby svět byl svobodnější a volnější. Aby ti, kteří jsou zlomení, ztrápení, ponížení, skřípnutí a bez naděje, prožili Boží pomoc na vlastní kůži. To je náš úkol. To je náš prvořadý úkol! Protože o tuto budovu, jakkoli ji máme všichni rádi, se nakonec postarají i jiní, když to bude zapotřebí. Ale o lidi kolem nás a také o sebe navzájem musíme pečovat právě my. S nejlepším vědomím a svědomím. V lásce. Z Kristovy moci.

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, moc tě prosíme: Tvoř si z nás lidi, skrze které budeš uzdravovat, osvobozovat a těšit naše bližní. My bez tebe neuděláme nic. Ale ty skrze nás můžeš činit důležité a potřebné věci. Tomu věříme a na to se spoléháme. Amen.*